

27 December 1956.

No. 12.823.

D E H O O G E R A A D D E R N E D E R L A N D E N ,

Gezien het beroepschrift in cassatie van X te Z tegen de uitspraak van den Raad van Beroep voor de Directe Belastingen te 's-Gravenhage van 4 November 1955 betreffende den hem opgelegden in de inkomstenbelasting over het jaar 1952;

Gezien de stukken;

Gehoord den advocaat van belanghebbende;

Overwegende dat aan belanghebbende, die de vereiste aangifte voor de inkomstenbelasting over het jaar 1952 niet deed, werd opgelegd een aanslag in die belasting naar een zuiver inkomen van f.15.000.- met toepassing van tariefgroep II en geheel belast naar den maatstaf van winst uit bedrijf, welke aanslag, na daartegen door belanghebbende ingebracht bezwaarschrift, door den Inspecteur werd gehandhaafd;

dat belanghebbende zich vervolgens heeft gewend tot den Raad van Beroep;

dat deze heeft overwogen:

"dat belanghebbende de volgende grieven heeft opgeworpen:

1) ten onrechte werd in de aanslag opgenomen een bedrag van f.15.000.- wegens genoten bedrijfswinst, wijl over het boekjaar 1952 blijkt, dat een verlies werd geleden van f.11.580.-

2) ten onrechte werd hij gerangschikt in tariefgroep II, wijl hij dient te worden gerangschikt in tariefgroep III met drie kinderen;

dat belanghebbende in zijn nadere schriftuur naar aanleiding van het verzoogschrift van de Inspecteur zijn voormelde opgave heeft gecorrigeerd in zoverre, dat gemeld bedrijfsverlies voor het vaststellen van het zuiver inkomen moet worden verminderd met

genoten inkomen uit boedels	f.1.349,-
genoten inkomen uit rente ener vordering	f. 450,-

gevende een rest-negatief inkomen van f.9.781,-;

dat, waar belanghebbende geen aangifte deed, de aanslag behoort te worden gehandhaafd, indien en voorzoverre belanghebbende niet aantoonde de onjuistheid daarvan;

dat belanghebbende ter zitting van de Raad heeft aannemelijk gemaakt, mede ten genoegen van de Inspecteur, dat hij dient te worden belast naar tariefgroep III met drie kinderen en in zoverre de aanslag, zoals deze bij de beroepen uitspraak werd gehandhaafd, niet in stand kan blijven;

dat, voor wat betreft het vastgesteld zuiver inkomen waarnaar de aanslag moet worden opgelegd, de Inspecteur ter zitting heeft verklaard te willen aanvaarden de door belanghebbende overgelegde rekening blijkens welke hij in het betreffende jaar in zijn bedrijf een verlies geleden heeft ten bedrage van f.11.580,-, doch de Inspecteur is van oordeel dat alleen daardoor reeds de onjuistheid van de aanslag nog niet is komen vast te staan, dat toch belanghebbende in zijn nadere schriftuur op dat verlies alsnog heeft in mindering gebracht door hem uit andere hoofde genoten inkomsten ten bedrage van f.1799,- doch hij in het geheel is ingebreke gebleven de onjuistheid van de aanslag, waarvan de bewijslast bij gebreke van gedane aangifte op hem rust, aan te tonen, vermits toch door hem niet is aannemelijk gemaakt zijn door niets gestaafde bewering, dat anders dan de vermelde nader opgegeven inkomsten door hem niet zijn genoten en geenszins uitgesloten is een totaal door hem alsnog ontvangen inkomsten tot een zodanig bedrag, dat ondanks het aanvaardbare bedrijfsverlies zijn inkomen niet pro resto heeft bedragen zuiver f.15.000,-;

dat de Raad zich ten deze schaart aan de zijde van de Inspecteur;

dat immers belanghebbende generlei boekhouding of andere administratie heeft overgelegd, waaruit met enige mate van waarschijnlijkheid valt af te leiden hoe groot het totaal zijner inkomsten uit bedrijf en uit andere hoofde hebben bedragen; dat dus de aanslag, zoals bij de beroepen uitspraak gehandhaafd geacht moet worden niet te hoog te zijn opgelegd voor wat aangaat het daarbij tot basis genomen bedrag van belanghebbenden inkomen, doch die aanslag overigens correctie behoeft in voege als zal geschieden";

dat op grond hiervan de Raad van Beroep de beschikking van den Inspecteur heeft vernietigd en den aanslag heeft verminderd in die voege, dat naar een vastgesteld zuiver inkomen van f.15.000,- belanghebbende moet worden aangeslagen naar tariefgroep III met drie kinderen, waarvoor hij aanspraak op kinderaftrek maken kan;

Overwegende dat belanghebbende als middel van cassatie voordraagt: schending of verkeerde toepassing van artikel 16 van de wet van 19 December 1914, Staatsblad no. 564, artikel 80 van de Wet op de Inkomstenbelasting 1914 en artikel 4 van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941, welk middel aldus is toegelicht, kort samengevat, dat belanghebbende geen aangifte heeft kunnen doen, doordat zekere U, die zijn boekhouding verzorgde en verzuimd had tijdig een aangifte in te zenden, weigerde belanghebbendes boeken en bescheiden af te geven;

dat gebleken is, dat belanghebbende in 1952 in zijn zaak een verlies heeft geleden van f.11.580,-, waarmede de Inspecteur bij de vaststelling van het zuiver inkomen waarnaar de aanslag is berekend, geen rekening heeft gehouden;

dat de Inspecteur bij de mondelinge behandeling van de zaak voor den Raad van Beroep heeft verklaard in vernietiging van den aanslag toe te stemmen, mits belanghebbende zich verbond genoemd verlies niet met winst in volgende jaren te verrekenen, hetgeen belanghebbende heeft geweigerd;

dat belanghebbende in 1952 geen andere bronnen van inkomsten had dan zijn zaak en zijn aandeel in onverdeelde Joodse nalatenschappen, welk aandeel f.85.000,- bedroeg, en de Inspecteur ook geen andere bronnen heeft genoemd;

dat het onaannemelijk is, dat belanghebbende uit deze bronnen zodanige inkomsten zou hebben genoten, dat hij, niettegenstaande zijn zaak een verlies van f.11.580,- opleverde, een inkomen van f.15.000,- zou hebben gehad;

Overwegende hieromtrent:

dat de aanslag is opgelegd naar een zuiver inkomen van f.15.000,-, hetwelk voor het volle bedrag als winst uit bedrijf is aangemerkt, immers met toepassing van artikel 48a van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941 is belast;

dat grondslag van den aanslag mitsdien is geweest, dat belanghebbende in 1952 een winst uit bedrijf zou hebben behaald van f.15.000.-;

dat de Inspecteur heeft erkend, dat deze grondslag onjuist was, want dat belanghebbende in zijn bedrijf in stede van een winst van f.15.000,- een verlies van f.11.580,- heeft gehad;

dat nu wel, aangezien belanghebbende de vereiste aangifte niet had gedaan, de aanslag moest worden gehandhaafd zo niet was gebleken dat en in hoeverre hij onjuist was;

dat echter hierbij van belanghebbende niet het onmogelijke bewijs mocht worden geveerd, dat hij uit welken hoofde ook geen inkomsten of minder dan het in den aanslag begrepen bedrag had gehad;

dat, toen was gebleken, dat de grondslag, waarnaar de Inspecteur den aanslag had opgelegd, onjuist was, de Inspecteur had behoren aan te geven, uit welken anderen hoofde belanghebbende inkomen had genoten, opdat belanghebbende de gelegenheid had aan te tonen, dat hij ook uit dien hoofde geen inkomen of een lager inkomen dan het in den aanslag begrepen bedrag had gehad;

dat de Inspecteur wel had gesteld, dat belanghebbende inkomsten uit Joodse nalatenschappen en rente van een geldlening had ontvangen, doch niet heeft betwist belanghebbendes stelling, dat zijn inkomsten te dier zake in totaal hebben bedragen f.1.799,-, en daarna nog slechts heeft aangevoerd, dat geenszins uitgesloten is, dat hij nog andere inkomsten heeft gehad;

dat onder deze omstandigheden moet worden aangenomen, dat is gebleken, dat de aanslag geheel onjuist was, en de Raad van Beroep door anders te beslissen artikel 80 van de Wet op de Inkomstenbelasting 1914 onjuist heeft toegepast;

dat het middel dus gegrond is;

Vernietigt de uitspraak van den Raad van Beroep, de beschikking van den Inspecteur en den aanslag.

Gedaan bij de Heren Nypels, Vice-President, van Rijn van Alkemade, Wiarda, van der Loos en Houwing, Raden, en door voornoemden Vice-President uitgesproken ter Raadkamer van den zeven en twintigsten December 1900 zes en vijftig, in tegenwoordigheid van den Substituut-Griffier Verstraaten.

Verstraaten

Nypels